

İnanmaktan Ötesi Var mı

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 26 Ocak 2020

Örtüşen sessizliğin imla hatası adeta gece, boykot edilesi istilasını ömrün belki de sekant farkı ile diktiğin mevsime sirayet eden bir külfet ve işte başlıyor hikâye.

Mensubu olduğun hangi başkaldırı ise
Ve öykündüğün mavide saklı derinliğe
İtibarı etmeyen sessizliğin de
Kulağına küpe.

İzafiyet sancısı çekiyor kadın ve ırmak
Aşka balta vuran sezilere ramak kala
İtibarı ölümün
Ölümsüzlüğe inat
Aşkı nakşeden en en derin şiir
Yazmaya durduğum sırlarında ömrün
Belki de kayıp bekası diri yüreğin.

Şimdi haşmetli bir yoksunluk
Yarın söke söke alacağın intikam
Elbet kendinden ve kendinde saklı kalan
Her araz:
Yaftalanmış göğün de ölü müridi
Düşmez yakandan düş gücü.

Savsakladığın kadar mutluluğu
Kazan kaldıran bir bakiye
Dillenen muradın uğradığı hükmü
Yok saymaksa tek elinden gelen
Hırpani telaşın da ekmediğin buğdayı ve
Aklın hizasında
Yampiri gölgeler
Üflediğin kadar da içine çektiğin nefesi
Varsın sal sonsuza.

İskaladığın hangi perde ise
Başrolden taşındığın figüranlığa

Menevişlenen öylesine bir cehalet ki
Uğradığın hüsrana
Giydirdiğin kılıf
Azığa alıp ömrü
Yükümlerin hüviyetine bürünen benlik.

Bir anahtar saklı solunda:
Sağında gölgelenen nice murat
Notası kayıp şehrin bemol yalnızlığı:
İdame ettiği kadar yorgunluk
Serlerden kaçıp serildiğin yokluk:
En haşmetlisinden
Düştüğün gözden
Üşümeye ne hacet
Hepten unutuldun.

Kayrası dikiş tutmaz da tutmaz yürek
Sefil tınısında saklı hasret madem
Sevdiğine de değer uzağında kaldığın
Bilinmezin tadına vakıf bir sefalet
Şükrüne binaen
Tuttuğun o ışık
Elbet vesile olan mutlu sona
İnanmaktan ötesi mi var
Yandığına değer hem de nasıl
Aşkın nutku tutulsa da.